

Children Asking

Wie zijn we en wat doen we?

Een vis of een hengel?

Wat doe je als je geconfronteerd wordt met een medemens in nood? Doorlopen zoals de priester en de Leviet in het bekende verhaal van de Barmhartige Samaritaan of stoppen en hulp bieden? Children Asking doet dat laatste, maar net als die Samaritaan doen we dat niet zonder eerst na te denken over het effect van ons handelen. De grote vraag is wat je moet doen als iemand het alleen niet redt. Geef je hem een vis of een hengel?

Waarom geen vis?

Het makkelijkst en ook het meest dankbare is een vis geven. In onze situatie vertaald zou dat een zak met geld aan een kerk geven met de boodschap: "Doe er goed mee volgens de regels die wij hier aan stellen". Als we dat zouden doen, maken we echter een paar hele grote denkfouten. In de eerste plaats degraderen wij die kerk dan tot een onvolwassen en afhankelijke organisatie die het eigenlijk zonder onze hulp niet redt. Nu niet bepaald een stimulans voor het gevoel van eigenwaarde en een rem op de ontplooiing van die kerk. Bovendien zouden wij als buitenlandse organisatie, door het opleggen van onze voorwaarden, de pretentie hebben precies te weten wat wel of niet goed is voor de ontwikkeling van hun eigen kinderen. Een nekoloniale opstelling die niet bepaald bevorderlijk is voor de emancipatie van die mensen die we nu juist willen helpen. Een dergelijke handelwijze leidt eerder tot gemakzucht en wat nog erger is, corruptie en het uitdelen van baantjes aan vrienden. Vaak is dit zelfs de bijl aan de wortel van zo'n kerk.

Waarom wel een hengel?

Wij geven dus geen vis, maar wat doen we dan wel? Children Asking geeft een hengel en soms, als dat noodzakelijk is, doen we er een klein visje bij om te voorkomen dat de patiënt overlijdt alvorens wij hem hebben kunnen leren vissen. Wij geven kerken datgene waar we goed in zijn; een gedegen onderwijs- en evangelisatieprogramma PEDE. Wij leren mensen uit die kerken hoe ze daar mee om moeten gaan en begeleiden hen via ons coördinatricenetwerk maandelijks in de uitvoering ervan. Daarnaast geven wij hen, afhankelijk van hun financiële situatie, soms ook nog wat financiële hulp. Niet veel en in principe niet meer dan 50% van de kosten maar net genoeg om te overleven. Daarnaast stimuleren wij hen om zelf te leren vissen en hun eigen verantwoordelijkheid te gaan dragen. Dat doen wij door kerken in te delen in drie categorieën, te weten een "A-kerk" (een rijke kerk die andere, armere kerken helpt) een "B-kerk" (een

middenklassenkerk die wel onze onderwijskundige maar geen financiële ondersteuning ontvangt) en een "C-kerk" (een armlastige kerk die zowel onderwijskundige als financiële steun ontvangt). De afgelopen jaren hebben wij succesvol een aantal kerken naar een hogere status zien ontwikkelen. Hierdoor konden wij onze bescheiden financiële middelen aanwenden op die plekken waar die het meest noodzakelijk was. Op deze manier hebben wij een systeem van onderlinge solidariteit gecreëerd.

Hoe leren we hen vissen?

Een belangrijk aspect bij het leren vissen is de hengel ook daadwerkelijk in de handen van een leerling te leggen. Met een systeem waarbij Europeanen de hengel vasthoudend zouden zeggen: "Kijk, zo moet je inwerpen en zo diep moet je gaan liggen", kom je er niet. De mensen moeten zelf het gewicht van de hengel voelen om goed in te kunnen werpen en te leren om op het juiste moment de vis aan de haak te slaan. En dat leer je niet door alleen maar te kijken, maar door te oefenen en door fouten te kunnen maken. Dat leren wij hen door die hengel los te durven laten. Dat betekent voor ons: "Children Asking helpt Brazilianen, Brazilianen te helpen."

Hoe doen wij ons werk?

Net als in het verhaal van de Barmhartige Samaritaan slepen wij geen kinderen mee naar onze eigen thuisstad maar vertrouwen ze terplekke toe aan de goede zorgen van een "herbergier". Dat zijn de mensen die in eerste instantie door God tot deze verantwoordelijkheid zijn geroepen: hun ouders, als die er nog zijn, of anders de juffen op de PEDE. Daarom sponsort u bij Children Asking geen kinderen, maar een leerplekje. Dat is een tafeltje en een stoeltje in een kerk ergens in een sloppenwijk. Natuurlijk zetten wij een kind op dat stoeltje en krijgt u de persoonsgegevens van dat kind en kunt u er via onze website ook mee in contact komen, maar het is beslist niet uw adoptie kind. Wat van u is, is dat stoeltje en soms kunt u zelfs met één stoeltje wel drie of vier verschillende kinderen een stapje vooruit helpen.

Hoe maken we onszelf overbodig?

De strekking van de parabel van Jezus over de Barmhartige Samaritaan laat ook zien dat goeddoen ook loslaten betekent. Het zou niet goed zijn wanneer er een levenslange afhankelijkheid tussen de beroofde man en zijn redder zou zijn ontstaan. De aard van de hulp was er op gericht dat de Samaritaan zo snel mogelijk weer door kon gaan met wat zijn eigenlijke taak was: voor zaken naar Jericho gaan. Zo ook voor ons. Met een open oog voor een zich ontwikkelende Braziliaanse economie stimuleren wij kerken en projecten in hun eigen fondswerving te gaan voorzien. Hierdoor kan Children Asking strakjes weer daar hulp bieden waar het hardst nodig is.